

Dr Knut Heim, Przysłówia, Wykład 19

Matka Lemuela, Przysłów 31:1-9

© 2024 Knut Heim i Ted Hildebrandt

To jest dr Knut Heim i jego nauczanie na temat Księgi Przysłów. To jest sesja numer 19, „Nauczanie matki króla Lemuela”, rozdział 31 Księgi Przysłów, wersety od 1 do 9.

Zapraszamy na wykład 19 na temat biblijnej Księgi Przysłów. Jesteśmy teraz w ostatnim rozdziale tej książki, która składa się z dwóch części, które moim zdaniem są ze sobą powiązane, co wyjaśnię w następnym i ostatnim wykładzie.

Ale w tym wykładzie przyjrzymy się wersetom od 1 do 9, naukom matki króla Lemuela, którymi Lemuel będzie następnie dzielił się ze swoimi czytelnikami i nami na przestrzeni wieków. Kilka słów wstępu. W wersecie 1 wykład, który Królowa Matka wygłasza swojemu synowi, a który trwa od wersetów 2 do 9, jest wprowadzony, od wersetu 1, rozpoczynają się wypowiedzi króla Lemuela, natchniona wypowiedź, której nauczyła go jego matka: a w NRSV wyrocznie, której nauczyła go jego matka.

I znowu widzimy, że mamy tutaj to samo słowo „masa”. I tutaj słowa Królowej Matki, słowa kobiety, zostały uznane za natchnioną wypowiedź na wzór natchnionej wypowiedzi Agury, o której pisaliśmy w 30. rozdziale poprzedniego wykładu. Uważam więc, że informacje, które tu otrzymujemy, dotyczące szeregu różnych rzeczy, są znaczące.

Po pierwsze, nie ma znanego króla Lemuela we wszystkich skomplikowanych sekwencjach królów Izraela, zarówno Królestwa Północnego, jak i Judy, którzy są bardzo, bardzo dokładnie udokumentowani w historycznych księgach Biblii. Do tego stopnia, że nawet królowie, którzy panowali zaledwie kilka dni, są skrupulatnie rejestrowani. Często nawet otrzymujemy oceny tego, jak dobrze sobie radzili jako królowie.

Zwykle nie radzili sobie zbyt dobrze. Zatem bardzo zaskakujące jest znalezienie tutaj króla Lemuela, co prawdopodobnie prawie na pewno oznacza, że ten król jest królem obcym, królem nie-Izraelickim, prawdopodobnie – nie wiemy tego, oczywiście mogło tak być – prawdopodobnie matka nie-Izraelitki. Chociaż mogło być tak, że matka ta była pierwotnie Izraelitką, która została wydana za mąż za królową ojca króla Lemuela.

Możliwe, ale nie ma sposobu, aby się tego dowiedzieć. Ale to może wyjaśniać, po pierwsze, jej etyczną, moralną i mądrą postawę, którą podziela z synem, co wydaje się być w dużym stopniu zgodne z ogólnym nauczaniem Księgi Przysłów.

Wyjaśniałoby to również, w jaki sposób nauki obcego króla znalazłyby się w ostatecznym zbiorze zbiorów biblijnej Księgi Przysłów.

Nawiasem mówiąc, to po prostu prowadzi mnie z powrotem do wcześniejszego wykładu, o którym rozmawialiśmy, a instrukcja Amenemopa została przejęta w rozdziałach 22 do 24. I nie do końca wyjaśniłem, jak do tego doszło. Wyjaśniłem, że moim zdaniem to całkiem naturalne i dobre, co się wydarzyło.

Jednak najprawdopodobniej powodem tego jest inny rodzaj działalności dyplomacji międzynarodowej, ponieważ ludzie, którzy być może byli dworzanami lub dyplomatami, ambasadorami między Izraelem a Egiptem, mogli zetknąć się z tym tekstem. Albo ambasador Egiptu mógł przywieźć ten tekst do sądu w Izraelu, być może jako prezent. Są to więc tego rodzaju wyjaśnienia, które uczyniłyby wiarygodnym, dlaczego pisma międzynarodowe, pisma filozoficzne, były wymieniane, dostosowywane i adoptowane również w zbiorach ksiąg biblijnych.

Myślę więc, że to fascynujące i ekscytujące, że międzynarodowa mądrość została włączona jako natchniona wypowiedź jako część Pisma Świętego Izraela. Inną naprawdę interesującą i fascynującą rzeczą jest to, że nagraliśmy między innymi dłuższą przemowę, długą przemowę wygłoszoną przez kobietę jako natchnioną wypowiedź w Biblii. Wspomniałem o tym w jednym z wcześniejszych wykładów, kiedy przeglądaliśmy Księgę Przysłów 11.22, że chociaż księga ta jest wyraźnie skierowana głównie do męskiej publiczności i napisana przez mężczyzn, niemniej jednak kobiety odgrywają tak znaczącą rolę na wszystkich poziomach.

Nie tylko jako pożądane żony i kochanki, ale także jako niebezpieczne czynniki rozpraszające. Nie tylko jako głupie kobiety, ale jako kobiety, które naprawdę mogą polepszyć życie innych wokół siebie, czyli w szczególności mężów i dzieci, a także szerszej rodziny. Mamy tu przykład wiodącej postaci kobiecej o międzynarodowej renomie, która pojawia się w księdze biblijnej.

A to, pomijając wszystko inne, pokazuje, że kobiety są ważne, z pewnością w tej biblijnej księdze. Można powiedzieć znacznie więcej, ale niestety nie mamy czasu, aby zagłębić się w to szczegółowo. Ale na razie chcę tylko powiedzieć, że kobiety są ważne w sprawach duchowych, teologicznych, w Biblii.

I uczą i pouczają, jeśli wolicie, głoszą na kartach Biblii. Oto jeden przykład. Więc co ona mówi? Przeprowadzę nas przez to jeszcze raz, tak jak to zrobiłem w poprzednim rozdziale, werset po wersecie.

Na szczęście nie jest to tak długo, więc możemy to zrobić tutaj. Słuchaj, mój synu, mówi, słuchaj, synu mojego łona, słuchaj, mój synu, odpowiedzi na moje modlitwy. To trochę przesadzone, prawda? Dlaczego ona tak mówi do syna? Nie wiemy, ile miał lat, ale wydaje mi się, że traktuje go jak małego chłopca, jak niegrzecznego uczniaka.

Zanim będzie musiała mu powiedzieć, wysłuchaj trzy razy, podkreślając: mój syn, mój syn, mój syn, syn mojego łona, on najwyraźniej zrobił coś złego. Ona go zbeszta. Apeluje do jego zdrowego rozsądku i szacunku dla niej jako matki, aby tym razem naprawdę wysłuchała.

I znowu, kiedy po prostu to czytamy i myślimy: och, to jest Biblia, czy co tam, i nie zwracamy uwagi na szczegóły dotyczące sposobu, w jaki działa poezja, mogliśmy po prostu przeoczyć strofujący ton i tarcia tutaj pomiędzy dwoma członkami rodziny. To jest król, ale matka hejtuje króla. Więc dlaczego ona go zbeształa? Cóż, może dowiemy się dlaczego.

Tak więc, zanim powie, drugą rzecz powie „nie” trzy razy. Nie, synu mojego łona, nie, synu mojego łona, nie, synu moich ślubów. Więc jakie jest „tak”, które on robi, a ona mówi „nie”? Cóż, następny werset mówi: nie, oto czwarty: nie, nie oddawajcie swojej siły kobietom, swoich dróg tym, którzy niszczą królów.

Swoją drogą ładnie pasujący do sposobu bycia mężczyzny z dziewczyną z poprzedniego rozdziału, brak pokory. Oto król, oczywiście, królowie na przestrzeni wieków słynęli z tego rodzaju rzeczy.

Odpust seksualny. I ta królowa matka mówi: problem jest numer jeden, jest ich kilka, a nie tylko jeden. A po drugie, mówi, tych kilka, tego rodzaju kobiety to te, które niszczą królów.

Oczywiście nie możemy wiedzieć, kim były te kobiety. Wydaje mi się jednak, że najprawdopodobniej kandydatkami na to stanowisko są prostytutki. Sporo ich, sporo.

A Królowa Matka martwi się, że jej syn, poświęcając zbyt wiele uwagi swojej sypialni, zaniedbuje swoje obowiązki jako władcy narodu. I dlatego te kobiety są potencjalnymi niszczycielkami królów. Ponieważ odwraca to ich uwagę od prawidłowego wykonywania pracy.

Powiedziałbym, że nie jest to ogólne stwierdzenie biblijne mówiące, że prostytutki są złe. Ale to stwierdzenie mówi, że mężczyznom lub kobietom, którzy w pewnym sensie odrywają się od swoich obowiązków przez nieskrępowane kontakty seksualne, grozi zniszczenie. Zatem nacisk nie jest kładziony na niegodziwość kobiet.

To wina głupoty ludzi. Myślę, że to ważne, ponieważ mamy tu kobietę mówiącą o innych kobietach. I nie w miły sposób.

Ale nie chodzi tu o to, żeby inne kobiety wyglądały źle. Najważniejsze nie jest to. Najważniejsze jest, aby ostrzec syna przed głupim zachowaniem.

W tym przypadku głupie i niebezpieczne zachowanie. Kontynuuje i mówi: To jest werset 4: Nie królom, Lemuelu, królom nie wolno pić wina, ani władcom pragnąć mocnych napojów. W przeciwnym razie wypiją i zapomną o tym, co zostało postanowione, i zostaną wypaczeni i wypaczą prawa wszystkich uciśnionych.

Oto kolejne „tak” na „nie” Królowej Matki. Mówi, że królom nie wolno pić. Problemem jest oczywiście picie alkoholu i to w dużych ilościach.

Mamy zatem kolejne odwrócenie uwagi. Nie tylko oderwanie się od seksu, ale także odwrócenie uwagi poprzez odurzający napój. W tym przypadku alkohol.

Mówi także, że niebezpieczeństwo związane z piciem alkoholu i prawdopodobnie także pośrednie niebezpieczeństwo związane z odwróceniem uwagi od zajęć innych niż sprawowanie władzy polega na tym, że najstarsi w społeczeństwie są zaniedbywani przez osobę, która jest za nich odpowiedzialna. Podkreśla to tutaj. Albo wypiją i zapomną o tym, co zostało postanowione.

Prawdopodobnie jest to dekret boski. Przykazania Boże. I wypaczy prawa wszystkich uciśnionych.

Zatem prawa wszystkich dotkniętych. Chodzi o sprawiedliwość społeczną dla tych, którzy są bezbronni w społeczeństwie. Jesteśmy wypędzani z powrotem do wdów, sierot, cudzoziemców, biednych.

Ci ludzie, którzy nie mogą sobie pomóc i potrzebują kogoś, kto jest na tyle silny, aby stanąć w ich obronie, pomóc im i interweniować w ich imieniu. Sprawiedliwi, o których mówiliśmy kilka wykładów temu, kiedy spojrzeliśmy na koniec rozdziału 25. Kto ma być czystym źródłem i czystym źródłem.

W wersetach od 6 do 7 Królowa Matka kontynuuje i jest to ponownie część przesadnego karcenia. W tym przypadku teraz sarkazm. Nadał karci syna i zachęca go, aby nie nadużywał alkoholu.

I mówi: Dajcie mocny napój ginącemu i wino tym, którzy są w gorzkiej niedoli. Niech wypiją i zapomną o swojej nędzy i nie pamiętają już więcej o swojej nędzy. Teraz dosłownie mówi swojemu synowi, żeby dawał alkohol bez środków do życia i biednym, a także tym, którzy nie mogą sobie pomóc.

Te, którymi właśnie powiedziała mu, że musi się zająć. Ale czy naprawdę o to tu chodzi? Nie. To jeden z powodów, dla których zawsze kładę nacisk na czytanie pobudzające wyobraźnię.

Dosłowne, proste czytanie bez dalszej interpretacji mogłoby to odczytać jako zachętę Królowej Matki, aby powiedziała swojemu synowi: Spójrz, pomagasz biednym,

przestając pić i upij ich. Cóż , to jeden ze sposobów poradzenia sobie z kryzysem. Ale z pewnością nie to ma tutaj na myśli.

To co tu się dzieje, to skrajny sarkazm. Ty, mój synu, nie masz wymówki. Jesteś królem.

Ci biedni ludzie nie wiedzą, co ze sobą zrobić, ponieważ są tak bezbronni. Można by prawdopodobnie zrozumieć, dlaczego mieliby pić, gdyby mieli na to dość pieniędzy. Ponieważ chcą po prostu zapomnieć o swoim nieszczęściu.

Ale nie masz takiej wymówki. Ona właśnie to mówi. A potem kontynuuje przejście do pozytywów.

Zamiast więc mówić „nie” i „nie”, ona teraz mówi „tak”, „tak”, „tak”, które powinieneś zrobić. Wersety 8 i 9. Wypowiadajcie się w imieniu tych, którzy nie mogą mówić o prawach wszystkich pozbawionych środków do życia. Zabierajcie głos, osądzajcie sprawiedliwie i brońcie praw biednych i potrzebujących.

Zatem król ma odgrywać aktywną rolę w zapewnianiu, utrzymywaniu i ustanawianiu sprawiedliwości społecznej w społeczeństwie, będąc tym, który wspiera najbiedniejszych i najbardziej bezbronych w społeczeństwie. Cóż za zdumiewająca rzecz w starożytnym świecie to usłyszeć. Obowiązkiem osób sprawujących władzę jest nie tylko unikanie zła, ale także aktywne angażowanie się w rzecznictwo na rzecz biednych, potrzebujących, pozbawionych środków do życia, bezbronych i tych, którzy nie mogą sobie pomóc.

Myślę, że to potężna rzecz. Myślę, że jest to coś, co nawiązuje do tego, co powiedziałem kilka wykładów temu na temat Przysłów 25. Sprawiedliwi, którzy ustępują przed niegodziwymi, są jak błotniste źródło i zanieczyszczone źródło.

Jako prawi ludzie utracili swój życiodajny, wzmacniający i podtrzymujący życie wpływ. Nie są już sprawiedliwi. I myślę, że jest to prawdą, jak widzimy w Księdze Przysłów, w przypadku wszystkich członków społeczeństwa, którzy mają środki, aby pomagać innym.

Jest to szczególnie prawdziwe, zgodnie z 31. rozdziałem Przysłów, Królową Matką króla Lemara, w odniesieniu do osób sprawujących władzę i władzę w społeczeństwie. To prowadzi nas do końca wykładu 19. To jest dr Knute Heim w jego nauczaniu na temat Księgi Przysłów.

To jest sesja numer 19, „Nauczanie matki króla Lemuela”, rozdział 31 Księgi Przysłów, wersety od 1 do 9.